

Xindl X, vlastním jménem Ondřej Ládek, má letošní sezónu dobře nastartovanou. Z pražské oblasti postoupil do Českého finále Porty v Řevnicích, písničku *Dysgrafik* porota poslala do autorské soutěže Mezinárodního finále v Ústí nad Labem. Na stránkách internetového obchodu i-legalne.cz vede v posluchačské hitparádě Inkubátor v sekci pop s písničkou *Styky*

, na multižánrovém hudebním serveru bandzone.cz, kde jsou umístěny nahrávky stovek kapel, se již několik týdnů objevují v první pětce nejposlouchanějších skladeb jeho nahrávky *Anděl*

a
Cool v plotě

. Z českého Konkursu písničkářů v Turnově byl nominován do květnového finále v Kuřimi, odkud vybraní postupují na červencovou Zahradu do Náměště na Hané, k vydání je nachystané jeho první CD. Čím Xidl X zaujal posluchače napříč žánry? Určitě svébytným rapovým projevem a zvučným hlasem, ale především ryze současnými tématy, která se více či méně dotýkají každého z nás. Xindla X v civilu potkávám často na koncertech v roli diváka. Tam jsme také přibližně probrali otázky k našemu povídání a konečnou podobu rozhovoru jsme doladili prostřednictvím internetu.

Xindle X, můžu tě oslovovat Xindle?

Jasně. Většina lidí mi tak říkalo ještě předtím, než jsem ten pseudonym začal používat.

Nedá mi, abych ti nepoložila otázku: Jsi dysgrafik?

To nevím?ale hodně písniček hraju v Dis? A jednou jsem hrál na vernisáži grafik? Takže asi jo.

Vystudoval jsi dramaturgii a scenáristiku na FAMU. Máš nějaké hudební vzdělání?

No jasně. Ve třech letech jsem studoval zpěv na vysoký škole.

Cože?

Babička učila zpěv na DAMU. A většina žáků docházela na hodiny k nám domů. A já během všech těch hodin seděl pod klavírem. Takže jsem vlastně absolvoval víc hodin zpěvu než kdokoli jinej v týhle republice. Sice jsem při nich nezpíval, ale něco mi do krve přejít muselo. To je stejnej princip jako s těma kazetama, co si pouštíte ve spánku a pak se ráno probudíte a zjistíte, že umíte německy.

Prostě jsem se jednoho rána probudil a zjistil jsem, že umím zpívat a hrát na kytaru. Tak jsem si půjčil kytaru a začal zpívat a hrát. A po prvních deseti, patnácti letech se to i začalo dát poslouchat.

Jak tě napadlo dělat rap s akustickou kytarou?

Jezdili jsme na chatu s partou kamarádů, z nichž hodně lidí poslouchalo hip hop. Když se pak večer u táboráku přehrály už všechny písničky ze zpěvníků, začali kluci rapovat svý oblíbený pecky od WWW, PSH a dalších kapel a já jsem do toho improvizoval různý riffy na akustiku. A já jsem zjistil, že v týhle podobě mě ty písničky bavěj víc, než v tý původní s elektronickým beatem a spoustou samplů. A tak jsem si na některý z těch kytarovejch riffů napsal svoje texty a začal jsem s tím vystupovat.

Ale teď většinou nevystupuješ sám, ale s kapelou?

Jednou jsem hrál jako host na koncertě Jany Šteflíčkové a tam jsem se seznámil s jejím bubeníkem Robertem Švehlou. Jednou jsme si spolu zkusili zajamovat, a to nás bavilo natolik, že spolu hrajeme doted'. Chvilí jsme hráli v triu s klarinetistkou Janou Lahodnou, potom nějakou dobu jako duo. Poslední rok a půl s náma hraje saxofonista Filip Markes.

Dlouho jsme nemohli najít basistu. Zkoušel jsem hrát basový party palcem na podladěný basový struny kytary, pak u nás občas hostoval můj spoluhráč z bývalý kapely Vašek Magid. Party na desku nám nahrál basista Honza Vaníček. Až po dotočení desky jsem se seznámil s Filiem Havlíčkem, díky němuž je sestava xindlů snad konečně kompletní.

Poprvé jsem si tě všimla v souvislosti se soutěží Česko hledá písničku, kterou jsi v roce 2007 vyhrál s písničkou Mamut. Co tě přimělo zúčastnit se této soutěže, a měl jsi nějakou zkušenost z jiných soutěží?

Xindl X: Ve trech letech jsem studoval zpev na vysoký škole

Napsal uživatel Džexna
Čtvrtek, 15 Květen 2008 04:00

Předtím jsem, myslím, nikde nesoutěžil. U ČHP se mi líbila ústřední myšlenka. To, že konečně někdo řeší, co člověk zpívá, a ne jenom, jak to zpívá.

Co ti přineslo vítězství v této soutěži?

Čekal jsem, že soutěž bude mít větší mediální odezvu a že mi to pomůže ve zviditelnění kapely. Finále původně mělo běžet v televizi, ale nakonec z toho bylo jen šestnáct vteřin ve zprávách, kde mi ještě stihli zkomolit jméno. Pak jsme si díky tomu ještě zahráli na dvou festivalech a tím to skončilo?jo, vlastně ještě to mělo ten efekt, že video s Mamutem z ČHP se dostalo na internet a bylo časopisem FILTER vyhlášeno jako 42. nejbizarnější český hudební video všech dob. (To mě trochu zklamalo. Doufal jsem, že se dostaneme aspoň do první dvacítky.) Ale na druhou stranu jsem se během soutěže seznámil se spoustou zajímavých muzikantů. S některými z nich už mám odehráno několik společných koncertů (např. s Pavlem Klingerem nebo Michalem Bystrovem). A taky jsem se tam seznámil s Janou Infeldovou. S její kapelou Jananas jsme měli několik prima společných koncertů a taky jsme vedle našich kapel založili duo s honosným názvem Tvůrčí skupina Infeldová-Ládek, kde Jana zpívá a píše texty (takové ty, co by se pro Jananas nehodily) a já hraju na kytaru a skládám hudbu (takovou tu, co by se nehodila do Xindlrepertoáru).

Nevzpomínám si, že by se kdy rapper přihlásil na Portu. Porta v mnohých evokuje představu kotlíkářů, kteří zpívají jen o kamarádství, vlacích a romantických láskách. Xindl X svůj styl nazývá hip hop-blues a může v neznalých vzbuzovat pochybnost, zda tenhle styl na Portu patří. Proč ses rozhodl zkusit hrát na Portě?

Je pravda, že když jsem se hlásil na Portu, skoro nic jsem o ní nevěděl a taky jsem si říkal, že se hlásím někam, kam nepatřím. Ale když člověk míchá rap s folkem, neexistují pro něj víceméně žádné festivaly, kam by patřil. Takže jsem zvolil strategii, že se nestydatě pokouším hrát všude, kde to jde, nezávisle na tom, jestli se tam stylově hodím. Je to trochu adrenalin - nikdy nevíte, jestli to skončí velkým úspěchem, nebo velkým průserem. Ale aspoň není nuda.

Líbil ses divákům, porota tě poslala do českého interpretačního finále v Řevnicích i do autorské soutěže Mezinárodního finále v Ústí nad Labem. Překvapilo tě to?

Jo. Čekal jsem spíš ten velký průser. Asi to s tím mým stylovým nepatřením na Portu nebude

tak žhavý.:-)

Byl jsi někdy na Portě jako divák? Všimla jsem si, žeš sledoval i své konkurenty. Ty jsi hrál a hraješ i na mnoha multižánrových akcích a můžeš srovnávat. Zaujal tě někdo na pražském finále, případně, koho si rád poslechneš z "folku"?

Vždycky jsem měl hodně rád Karla Plíhala a Jaromíra Nohavicu. Pak jsem si ještě hodně oblíbil bratry Ebony a Slávka Janouška?

Taky mě hodně baví mladá folková scéna - i když u některých z nich nevím, jestli se to dá ještě počítat za folk - My3.avi, Canny (zpěvák z kapely Obří broskev), Martina Trchová, Jana Šteflíčková a Kůň, Bratři Orfové, Jan Budař, Hm?

Na pražském finále mě jednoznačně nejvíc zaujala nejstarší mladá progresivní kapela Panelákoví fotři se svým banjo projektem. Dostali cenu PrdelPorta - ale kromě toho, že jejich vystoupení bylo prdel, mělo to i vysokou hudební kvalitu. Jejich píseň "Tudletamta, ta má teda takovýhle tadytydle?" má podle mě šanci zlidovět.

Taky se mi líbil Qjeten svejma přesahama do jazzu a Heduš a spol - tím, že prostě měli šmrnc.

Moc optimismu v tvých písničkách nenacházím. Co tě k jejich psaní inspiruje?

Většina textů vznikla v době, kdy jsem pracoval jako textař v reklamní agentuře. To člověk tráví většinu času tím, že sedí u počítače a pokouší se na všemožných nesmyslných produktech najít a vypíchnout jejich pozitivní stránku. Je celkem logický, že když člověk pak přijde domů, potřebuje si to nějak vykompenzovat. Třeba tím, že napíše o tý odvrácený stránce.

Například, když jsme vymejšleli novou koncepci reklam na časopis Marianne a museli pracovat se sloganem "*Život začíná ve třiceti*", potřeboval jsem to tvrzení uvést na pravou míru. A tak jsem napsal

Cool v plotě - písničku o zklamáních nás všech, co jsme se těšili na to, až ten život ve třiceti začne.

Nebo jednou jsme dělali reklamu na kondomy. Náš creative Director přišel se sloganem: "*Ve zdravém těle zdravý duch! Na zdravém těle kondom Pepino!*"

"A mě v ten moment, co to prezentoval klientovi, nenapadlo nic lepšího než dodat: "*Ale duši do kondomu nenarveš*"

." O klienta jsme díky tomu přišli - ale z téhle věty vznikla později písnička

Čert nás vem

. (*To nejsme my, jsme jen dvě osamělá těla, co budou zejtra dělat, že už zapomněla, co to spolu měla, jenže duši do kondomu nenarvem, tak čert nás vem*

)
V reklamce už sice nepracuju, ale touhle metodou skládám dál. Dalo by se říct, že moje

Xindl X: Ve trech letech jsem studoval zpev na vysoký škole

Napsal uživatel Džexna

Čtvrtek, 15 Květen 2008 04:00

písničky jsou taková anti-reklama na konzumní způsob života, kterej sám vedu. Sám pro sebe jsem si to pojmenoval auto-protest-songy.

Máš nějaký vysněný cíl v muzikantské kariéře? Slovy z písničky Dysgrafik: Co bude dál?

Měl jsem za cíl vydat desku. Ten se mi, doufám, splní letos na podzim, kdy by u Good Day Records měl vyjít náš **Návod ke čtení manuálu**. A co bude dál? To bych taky rád věděl? Vlastně radši ne. Radši se nechám překvapit.

Xindle, děkuju za rozhovor. Rádi se necháme překvapit s tebou.

Pro Portýr a FOLKtime.cz